

REPERTORIUM VAN TIJDSCHRIFTLITERATUUR OP HET GEBIED VAN ACCOUNTANCY EN BEDRIJFSHUISHOUDKUNDE

A. ACCOUNTANCY.

III. LEER VAN DE INRICHTING.

Centralized v. Decentralized Accounting Organization: How to Decide which to Use.

K a s s a n d e r, A. R. — In geval van geografische spreiding van het bedrijf, kunnen t.a.v. de inrichting der administratie twee uitersten worden onderscheiden, nl: 1- volledige centralisatie op het hoofdkantoor, en 2- volledige decentralisatie. In het laatste geval heeft iedere gedислоceerde bedrijfseenheid een eigen administratie. Het hoofd van de administratie ten hoofdkantore oefent hierover slechts adviserende zeggenschap uit.

Zo de accountant geroepen wordt om m.b.t. de decentralisatie een keuze te helpen maken, zo dient hij rekening te houden met de categorie van factoren, die de keuze kunnen beïnvloeden. Deze hebben betrekking op: de lijn welke de leiding wenst te volgen m.b.t. de omvang van het aan leiders van gedислоceerde eenheden te delegeren initiatief; omvang en geografische plaats der eenheden; de zeggenschap van de plaatselijke leider, i.v.m. de door hem benodigde informaties.

Een conclusie t.a.v. een meest doelmatige keuze wordt door schrijver niet gegeven.
A III 2 *The Journal of Accountancy August 1949*

Het doorschrijfsysteem in de boekhouding.

W i n t e r s t e y n, M. C. — Het doorschrijfsysteem is van wezenlijk belang voor de efficiency in de moderne administratie. Aangevangen wordt met een schets van de gevolgde werkwijze. Hieruit blijkt dat het systeem een aantal moeilijkheden opwerpt die voortvloeien uit het éénmaal boeken, waardoor, ook al boekt men fout, toch een sluitend geheel kan worden behouden. Zij kunnen worden vermeden door de navolgende vragen te beantwoorden: a. werd alles geboekt, b. werden de juiste bedragen geboekt (beide vragen worden beantwoord d.m.v. voortelling van de boekingsstukken); c. werd op de juiste rekening geboekt (beantwoording door overneming op de kaart van het op het boekingsstuk vermelde rekeningnummer); d. wat zijn de groepstotalen (voor de beantwoording hiervan geeft de schrijver verschillende mogelijkheden aan).

De voordelen kunnen als volgt worden samengevat: arbeidsbesparing, mogelijkheid van ver doorgevoerde specificatie, snellere controle dan bij andere boekhoudmethoden, men is steeds „bij”, het systeem is de basis van een gemechaniseerde administratie.

A III 3 *Tijdschrift voor Efficiëntie en Documentatie Oct. 1949*

Something is Wrong with College Financial Reports — Mc Gladrey, Ira B. Reasons why University Accounting Must Differ From Conventional Commercial Accounting — Baldassare, Ernest W.

Beide artikelen houden zich bezig met hetzelfde onderwerp, nl. de administratie van opleidingsinstituten (in het bijzonder „colleges” en „Universities”). In tegenstelling tot organisaties met commerciële doeleinden is bij genoemde instellingen niet van een winststreven sprake. Als gevolg daarvan ontbreken ook „capital accounts”. In plaats daarvan wordt de instelling verantwoordelijk gesteld voor de haar overgedragen fondsen. „The principal of each fund is set up as the equivalent of a „capital” account, on the creditside of the ledger and represents the difference between the assets of the fund (cash and/or investments) and its liabilities”. De hieruit resulterende „fund accounting” wordt door Baldassare verder uitgewerkt. Zijn artikel geeft daardoor een goed overzicht van de voor genoemde instellingen gebruikelijke inrichting van de administratie.

Gladrey daarentegen meent dat een star volgen van de „fund accounting” leidt tot ernstige tekortkomingen in de financiële verslaglegging, doordat, a. geen voldoende inzicht in het kostenverloop en b. onvoldoende inzicht in de financiële positie van de instelling, wordt verkregen (nodig is b.v.: scheiding van fondsen in een groep „Fondsen in Eigendom” en „Fondsen in Beheer”; aangeven van de mutaties in de verschillende fondsen; aangeven van de budget over- en onderschrijdingen). Schrijver stelt enkele

wijzigingen voor in de gebruikelijke administratie teneinde de ernstigste tekortkomingen te elimineren en daardoor de administratie beter aan haar doel te laten beantwoorden. („The application of sound accounting principles would, for example, eliminate such practices as the treatment of fund transfers as expense or income of the funds involved”).

A III 3

The Journal of Accountancy August 1949

Het ponskaartensysteem — Loonadministratie.

Pronk, A. P. J. — In het kader van onze artikelenreeks over het ponskaartensysteem (zie M.A.B. No. 7 1949) volgt thans een beknopte beschrijving van de loonadministratie in een bedrijf, met massa-, serie- en stukproductie.

De primaire taak van dit onderdeel van de administratie is het vaststellen van brutoloon en netto-loon. Hiertoe worden vijf soorten ponskaarten verwerkt, nl.: 1. naamkaart; 2. loonbelastingtariefkaart; 3. bijbetalings- en inhoudingskaart; 4. brutoloonkaart en 5. netto-loonkaart. De kaarten 1 t/m drie bevatten de gegevens die niet iedere week gewijzigd worden (1. geeft de stamgegevens; 2. geeft de voor de bepaling van de verschuldigde loonbelasting vereiste gegevens; 3. geeft de bijbetalingen en inhoudingen inclusief de geldigheidstermijn).

De bruto-loonkaarten leveren het loon voor gewerkte- en/of verleturen in de betreffende week, de netto-loonkaarten geven het uit te betalen bedrag (hierbij worden de kaarten 1 t/m 3 gebruikt). Met behulp van de kaarten 3 en 5 stelt de alpha-numerieke tabelleermachine tot slot de uitbetalingsstroken in duplo samen.

Als verdere werkzaamheden van de mechanische loonadministratie worden nog besproken: het verstrekken van productielijsten; het periodiek vaststellen van het gemiddeld uurloon; het verstrekken van diverse opgaven aan officiële instanties; het samenstellen van statistische overzichten.

A III 3

Maandblad voor Bedrijfsadministratie Augustus 1949

IV. LEER VAN DE CONTROLE.

One Firm's Successful Experience With Non-Opinion Reports.

Mc Gladrey, I. B. — Statement No. 23 van de commissie voor auditing procedure van het Amerikaanse instituut (Dec. '47) adviseert de leden m.b.t. de te verstrekken accountantsverklaring in die gevallen, waarin aard en/of omvang van de verrichte controlearbeid het door de uitgifte van een gewone verklaring gewekte vertrouwen niet kan dekken. In dergelijke gevallen van onvolkomen controle, dient de accountant mede te delen dat hij niet in de positie verkeert een verklaring zonder meer af te geven, doch moet volstaan met een verklaring met voorbehoud (door schrijver „non-opinion reports” genoemd). Schrijver deelt de ervaringen mede welke zijn kantoor heeft opgedaan met het gebruik van de verklaring met voorbehoud. In plaats van de verwachte afname, nam het aantal opdrachten toe. Tevens geeft hij voorbeelden van verklaringen met voorbehoud in gevallen van onvolkomen controle. Deze omvatten in volgorde: het doel van het onderzoek, de verklaring zelve resp. de motivering van het ontbreken daarvan, de financiële gegevens, een eventuele toelichting.

Tot slot wijst schrijver op een gevaar dat aan het uitgeven van verklaringen met voorbehoud is verbonden. Het risico nl. dat bij derden, die onvoldoende bekend zijn met de betekenis van het voorbehoud, een breder vertrouwen wordt gewekt dan de ondernomen controle- en ook de expliciet gestelde grenzen daarvan — rechtvaardigen. („the risk that third parties may believe they can place more dependence on the audited portion of the report than the actual facts warrant”).

Gebruik van door schrijver geëxposeerde formuleringen van de verklaring met voorbehoud zal volgens hem dit gevaar tot een minimum beperken.

A IV 2

The Journal of Accountancy Juli 1949

An Inquiry into the Need for, And Development of, Accounting Standards.

Peloubet, Maurice, E. — „Auditing standards” zijn zeer nuttig omdat geen accountant en geen staf onfeilbaar is. Het uitspreken van een volkomen onafhankelijk individueel oordeel is de basis van doelmatige controle en „standards” zijn hierbij een hulpmiddel, geen vervangingsmiddel.

Schrijver onderzoekt de toepassing van „standards”, het gebruik van de steekproeftechniek en andere statistische methoden in de accountantscontrole, de „auditing procedures” en standaardisatie van bij de controle gebruikte formulieren.

A IV 3

The Journal of Accountancy August 1949

Graphic and Arithmetic Financial Analysis Techniques Need a Re-examination.

Gilman, Stephen — Montgomery zegt: „A review of comparative figures, ratios, and trends assists the auditor in the planning of his audit, and also focuses attention on the important relationships in the accounts and thereby helps him in forming an opinion of the integrity of the financial statements”.

De betreffende methodes van onderzoek maken vaak gebruik van grafische voorstellingen.

Een aantal van de gebruikelijke analysemethoden hebben volgens schrijver door toepassing van de moderne waarderingsconceptie m.b.t. de waardering van activa en de bepaling van het inkomen, hun betekenis voor het accountantsonderzoek verloren.

Methoden, welke hun bruikbaarheid, ook in de toekomst, zullen bewijzen zijn volgens schrijver o.a.:

1. application of funds statement
2. acid test ratio
3. ratio of sales to receivables
4. inventory turnover (if dollars of the same purchasing power are involved in the average inventory and in the cost of sales.)
5. common-size statements
6. variable unit costs
7. moving totals
8. cumulative totals
9. increase-decrease percentages
10. semi-logarithmic charts.

Verschillende hiervan worden vervolgens nader besproken.

A IV 3

The Journal of Accountancy July 1949

B. BEDRIJFSHUISHOUDKUNDE.

a. ALGEMENE BEDRIJFSHUISHOUDKUNDE.

III. WAARNEMINGSMIDDEL.

Statistische Ethica.

Rijken van Olst, Dr H. — Tal van beslissingen, vaak van verstrekkende betekenis, worden gebaseerd op samengestelde statistieken. Wanneer de gebruiker zelf geen beroepsstatisticus is, zal hij het ter beschikking staande cijfermateriaal vertrouwen. Op de statisticus rust de plicht, precies te zeggen waarover hij het heeft en nauwkeurig aan te geven wat zijn cijfermateriaal betekent en wat het waard is. Definiëring en classificatie eisen grote zorg, daarnaast dient de betrouwbaarheid van de gegevens te worden vermeld. De vraag komt hierbij op in hoeverre de statisticus schattingen mag leveren en tot hoever hij hiermede kan gaan. Hier gaat de statistische ethica een rol spelen. De beste handelswijze is volgens schrijver: geef zoveel mogelijk cijfermateriaal, maar verzuim nooit de kwaliteit van deze cijfer aan te geven (niet in de tekst, maar onmiddellijk achter het cijfer). De vermelding van „kwaliteitsgraden” d.m.z. letters wordt aanbevolen (b.v. A voor „minder dan 2 pct fout”, B voor „wellicht 2 tot 5 pct fout”, enz.).

B a III 2

Economisch-Statistische Berichten No. 1691 Oct. 1949

Het verband tussen werkelijke verdeling, fouten verdeling en waarneembare verdeling.

Picard, Drs H. C. — Dit is een artikel met een wiskundige inslag, geïnspireerd door de formules die door Sittig bij het onderzoek „De juiste Maat” (Statistica 2) werden afgeleid en toegepast, teneinde uit de uit de waarnemingen berekende parameterwaarden de werkelijke parameterwaarden te vinden. Wordt een toevallig veranderlijke grootte ξ (met bijbehorende frequentie verdeling $\varphi \xi$) waargenomen, dan zal de verdeling der waarnemingen niet overeenstemmen met de werkelijke verdeling ($\varphi \xi$), omdat bij het meten meetfouten worden gemaakt, die volgens een foutenverdeling $\{ \varphi (x - \xi; \xi) \}$ zijn verdeeld. De waarnemingsresultaten zelf kunnen worden opgevat als afkomstig van een universum dat ontstaat door superpositie van de werkelijke verdeling en de fouten verdeling — het zgn. waarneembare universum dat wordt beschreven door de waarneembare frequentie verdeling.

Het artikel behandelt de samenhang tussen de elementaire parameters — gemiddelde,

standaardafwijking, scheefheid en exces — van de werkelijke verdeling, de foutenverdeling en de waarneembare verdeling. Hierbij wordt gebruik gemaakt van de momenten-voortbrengende functies. Verder wordt eerst algemeen ondersteld dat de foutenverdeling symmetrisch en van de grootte der waargenomen grootte afhankelijk is.

B a III 2

Statistica No. 3 1949

IV. LEER VAN DE KOSTPRIJS EN DE PRIJSVORMING.

Use of Replacement Figures in Cost Accounting For Pricing and Income-Statement Purposes.

Mc Eachren, John W. — Schrijver stelt zich de vraag welke waarderingsgrondslag voor de inkomensbepaling de meest doelmatige is. Daar de Fifo en Lifo methode beide een historisch karakter dragen t.o.v. het critisch moment van de ruil waarop de vervangingswaarde steunt, acht hij deze ondoelmatig. Zij leiden tot overzichten welke voortdurend bij de werkelijke toestand ten achter zijn. In de plaats stelt hij de Nifo-methode (next in, first out) welke tot waardering leidt op „replacement basis”.

Zie voor verdere bespreking de M.A.B. rubriek „Uit het buitenland”.

B a IV 2 a

The Journal of Accountancy July 1949

Basing Point Pricing and Public Policy.

Kayser, Carl — Dit onderwerp staat momenteel in het centrum der belangstelling in U.S.A. De strijdvraag is of deze prijsvormingsstructuur wettelijk toelaatbaar is ja, dan neen.

Er wordt een uiteenzetting en beoordeling gegeven van de werking en effect van „basing point pricing”. Het belangrijkste kenmerk van dit systeem is het scheppen van een stabiele prijsstructuur met voor de consument gelijke aanbiedingsprijzen van alle producenten op iedere specifiek geografische plaats. Dit vereist „basing points” en „base” prijzen welke algemeen bekend zijn en vastgestelde vrachtprijzen van ieder „basing point” tot ieder mogelijk „consuming point”. Een belangrijke omstandigheid hierbij is de marktinterpenetratie, welke plaats grijpt als bedrijven aan afnemers verkopen, welke goedkoper door een ander bedrijf zoude kunnen worden verzorgd — meestal gaat hiermede „freight absorption” gepaard¹⁾ (bij „multiple basing point” systeem), en altijd echter gaat het samen met stijgende verkoopkosten (deze zijn dus hoger dan zonder marktinterpenetratie het geval zou zijn). Het resultaat is een gecompliceerd systeem van geografische prijsdiscriminatie, bepaald door de locatie der bedrijven en de mate van interpenetratie.

Het systeem wordt nu tegengeworpen dat sprake is van vastgestelde prijsniveau's die geen der bedrijven durft te onderbieden.

Teneinde het systeem zuiver te kunnen beoordelen stelt en beantwoord schrijver de navolgende 4 vragen:

1. wat is de invloed van het prijssysteem op niveau en starheid van de prijzen?
2. wordt aanpassing van vraag en aanbod in de long-run er door geremd of bevorderd?
3. wat is de invloed op cyclische fluctuatie in prijzen en aanbod?
4. hoe wordt de organisatie van de bedrijfstak beïnvloed.

De antwoorden geven een duidelijk beeld van de merites, zowel economische als buiteneconomische, van het prijssysteem.

B a IV 9

The Quarterly Journal of Economics Aug. 1949

¹⁾ Wordt slechts geelimineerd als algemeen wordt geleverd f.o.b. bedrijf.

Machlup on the Basing-Point System.

Clark, J. M. — Clark bespreekt hier in het boek van Machlup — *The Basing Point System: An Economic Analysis of a Controversial Pricing Practice* — dat handelt over het boven besproken onderwerp.

B a IV 9

The Quarterly Journal of Economics Aug. 1949

V. LEER VAN DE FINANCIERING.

Analysis of Dissaving.

Katona, George — Sprekende over het sparen door consumenten, heerst algemeen de opvatting dat de belangrijkste bepalende variabele van zowel het bespaarde bedrag (gezien naar de absolute grootte daarvan) als het bespaarde percentage van het verworven inkomen, wordt gevormd door het inkomensniveau. Ook het bedrag der ontsparingen zou door deze grootte worden beheerst.

Schrijver trekt de geldigheid van deze opvattingen in twijfel, gezien het feit dat de jaren 1946 en 1947 een contraire tendenz vertonen, in het bijzonder m.b.t. de onsparingen.

Bij een toename van de geldinkomens van 159 in 1946 tot 174 in 1947, daalde het bespaarde % van 7 % op 5 %, terwijl, uitgedrukt in % van de netto-besparingen, de onsparingen stegen van 30.6 % tot 42.8 %.

Schrijver gaat dan nader in op de beweging der onsparingen. Hij laat het veronderstelde verband tussen de hoogte van het inkomen en het bedrag der onsparingen los en tracht deze laatste grootte te verklaren aan de hand van vijf variabelen, nl. 1. ziekte en noodgevallen; 2. werkeloosheid en pensioenen; 3. tijdelijke inkomensverkleining; 4. overige oorzaken van inkomensdaling; 5. aanschaf van duurzame cons. goed. Bij nader onderzoek hiervan blijkt, dat 2 en 5 de belangrijkste bepalende variabelen zijn, terwijl tevens naar voren komt dat de normaal geachte relatie met de grootte van het inkomen wel bestaat t.a.v. 1, 2, 3 en 4, maar juist omgekeerd t.a.v. 5. Schrijver concludeert hieruit dat, uitgezonderd de pensioenen, dissaving een short-run verschijnsel is.

Tot slot wordt medegedeeld, dat tussen houders van grote- en van kleine kassen geen verschil werd gevonden in het percentage van ontsparen.

B a V 1

American Economic Review June 1949

Enige aspecten van de financiering der sociale verzekering in het licht van de maatschappelijke beschouwing der verzekering.

Veldkamp, G. M. J. — Na een korte inleiding, waarin de schrijver de stelling poneert, dat de beantwoording van de vraag, of men bij de financiering van langlopende verzekeringen te werk moet gaan volgens een stelsel van fondsvorming, dan wel volgens een stelsel van omslag, afhankelijk is van de beschouwingswijze welke men toepast nl. de individuele- of maatschappelijke beschouwingswijze, behandelt de schrijver het economisch aspect van het probleem. De sociale verzekering is een verschijnsel van inkomensverdeling.

Aan de hand van recente publicaties (Heymans en Mey, Boot, De Bruin, Bolkenstein) worden de nieuwere zienswijzen van het vraagstuk van fondsvorming en omslag naar voren gebracht en opgemerkt, dat onder invloed van de — naar het inzicht van de schrijver juist geachte — sociaal-economische beschouwingswijze in de sociale verzekering een grotere voorkeur voor het omslagstelsel blijkt te bestaan dan in het verleden.

In een tweede artikel zal het sociale- en juridische aspect van het vraagstuk worden belicht.

B a V 5 d

Sociaal Maandblad Oct. 1949

VI. LEER VAN DE ORGANISATIE.

Proportionality, Divisibility and Economics of Scale.

Chamberlin, E. H. — Het onderwerp van dit artikel is de „long-run average cost curve” van het bedrijf, geïnterpreteerd als de resultante van de economische voor- en nadelen van en de verhouding der gebruikte productiefactoren en hun absolute grootte. Schrijver verzet zich tegen de algemeen geldende opvatting dat het vraagstuk van de verhouding en dat van de absolute grootte gescheiden kunnen worden behandeld. Beide grootheden zijn variabelen, die alleen in zoverre afzonderlijk kunnen worden behandeld als de ander constant wordt aangenomen (met de daaraan inherente invloeden op de andere variabele!) en niet, zoals de literatuur doet, geheel wordt uitgeschakeld!

Naar de mening van de schrijver is de boven aangevallen opvatting der oorzaak van de foutieve stelling, dat bij volledige deelbaarheid der prod. middelen (en gelijke efficiëntie van alle infinitesimale deeltjes) slechts sprake is van een vraagstuk van verhoudingen en niet van dat van absolute grootte! Schrijver verwerpt deze stelling als zijnde een tautologie ten stelligste en bereikt daardoor tevens dat aan het stiefmoederlijk behandelde vraagstuk van de economische voor- en nadelen van de absolute grootte der prod. factoren meer aandacht wordt besteed. Daarna bouwt hij zijn eigen analyse op met behulp van de indifferentie curven-techniek. Hierbij laat hij duidelijk zien, dat de verhouding der middelen en de absolute grootte daarvan tezamen bepalend zijn voor het beloop van de long-run costcurve.

B a VI 2

The Quarterly Journal Economics Febr. 1948

Proportionality, Divisibility and Economics of Scale; Two Comments

De economen A. N. McLeod en F. H. Hahn vallen het bovenstaande artikel aan en verdedigen de daarin gewraakte stelling dat bij volledige deelbaarheid en gelijke efficiëntie van alle prof. factoren geen voor- en nadelen van absolute grootte in het geding komen. Dat zij daarmee per definitie geraken tot een verwaarlozen van de zo belangrijke vraagstukken van de absolute grootte en bedrijfsgrootte wordt overzien.

B a VI 2

The Quarterly Journal of Economics Febr. 1949

Constant proportions, Fixed Plant and the optimum Conditions of Production.

Lerner, Joseph — Ten vervolge van het artikel van Chamberlin geeft hij een nadere analyse van het beloop der longrun-cost curve met behulp van de isokwanten en isotimen.

B a VI 2

The Quarterly Journal of Economics Aug. 1949

Flow Charts and Flow Lines.

De volgtijdelijke ordening van de handelingen waaruit een bewerking, dan wel een productieproces is opgebouwd, kan worden uitgebeeld door een Flowchart. Op deze wijze is het mogelijk, mede rekening houdend met de aard van grondstof en product, een flow-line te tekenen; d.w.z. de ideaal-typische route van grondstoffen en half-fabrikaten van handeling tot handeling. Met als uitgangspunt deze flow-line dient nu met zo gering mogelijke afwijkingen de weg van het product te worden bepaald, rekening houdende met de heersende verhoudingen (bouw van de beschikbare ruimte, ligging van de toegangswegen t.o.v. het gebouw, etc.) Een aantal vormen van flow-lines welke veel voorkomen worden nader onder de loupe genomen. Tot besluit wordt de lay-out van een kinderwagenfabriek besproken.

B a VI 19

The Factory Manager Sept. 1949

Magazijnorganisatie als efficiënte factor in het bedrijfsbeheer.

Renssen, S. van — Schrijver gaat uitvoerig in op de eisen die aan magazijn-beheer moeten worden gesteld wil van doelmatigheid sprake kunnen zijn. De magazijnen zullen onder eigen leiding moeten staan. Deze leiding zal een grondig inzicht moeten hebben in de gehele organisatie van het bedrijf en in het bijzonder van de beginselen van doeltreffende magazijnorganisatie.

Besproken worden merites van de twee groepen rangschikkingssystemen, nl. volgens de algemene codering der bedrijfsgoederen of volgens courantheid en catalogus-volgorde. Vervolgens wordt aandacht besteed aan de verkeerstijd, d.w.z. de tijd nodig voor het verkeer tussen de plaatsen van opbergen en afgifte. Een volgend punt is de bespreking van de inrichting van het magazijn (te gebruiken stellingen, plaatsing daarvan, wijze van vervoer der goederen, controle mogelijkheid). Besloten wordt met een korte uiteenzetting van de controle als afzonderlijke taak van de magazijnleiding ter bevordering van de juiste bevoorrading van het bedrijf.

B a VI 20

Tijdschrift voor Interne Bedrijfsorganisatie No. 10 Oct. 1949

Introductie in het bedrijf.

Blauw, G. S. K. — De persoonlijke vereenzelving van het arbeidsindividue met de arbeidsgemeenschap wordt groter bij toename van de geestelijke zelfwerkzaamheid. Deze wordt o.a. gestimuleerd door de introductie, die de blik van arbeiders richt op de aspecten van de plaats, waar zij zullen werken, die hen daarover aan het denken zet en tot dieper doordringen in de buiten-persoonlijke situatie prikkelt. Voor het bereiken van een optimaal resultaat behoort de introductie te geschieden aan de hand van een vast omlijdend schema. Van veel nut kan het zgn. bedrijfsboekje zijn. De inhoud hiervan zal in hoofdlijnen uit het navolgende dienen te bestaan: bedrijfsbeschrijving; plattegrond; foto's en gegevens omtrent directie en afdelingschefs; sociale regelingen; personeelsvereniging; kerninstituut; fabriekscourant; indienen van klachten; enz..

Tot slot volgt een beschrijving van het verloop van de introductie.

B a VI 24

Tijdschrift voor Efficiëntie en Documentatie Oct. 1949